

SAMOBORSKI LIST

P n Knjižnica kr. sveučilišta — Zagreb

GODINA XXXVII

U SAMOBORU, 15 RUJNA 1940

BROJ 18

«Samoborski List» izlazi 1. i 15. u mjesecu — Pretplata sa poštarinom na cijelu godinu iznosi 25.— din., — Inozemstvo 50.— din. — Uprava i uredništvo: Livadićeva ulica 2. Vlasnik i odgovorni urednik Slavko Šek, Samobor

Oglase prima uprava prema cjeniku. — Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust. — Rukopisi se ne vraćaju. — Tisak: SAMOBORSKE TISKARE Slavko Šek, Samobor, Livadićeva ulica broj 2.

Proslava 50-godišnjice Vatrogasnog društva

U nedjelju dne 8 ov. mj. proslavilo je na svečan način naše Dobrov. vatrogasno društvo 50-godišnjicu svoga osnutka.

U subotu navečer u oči dana proslave prolazila je Samoborom glazba i vatrogasno društvo sa bakljama i lampionima. Sve su kuće bile okićene hrvatskim zastavama.

U nedjelju rano u jutro bila je budnica, pa je opet glazba prolazila našim ulicama.

Prvim vlakovima dolazila su vatrogasna društva iz Zagreba i okolice a karlovčani i varaždinci sa autobusima.

Oko 9 sati pošla su sva vatrogasna društva na naše groblje, da odaju počast pokojnim zaslužnim vatrogascima, među kojima poživaju Obad, Lesec, Bahovec, Dragar, Melinščak, Kompare, Kušterman, Kleščić, dr. Biščan i dr.

Na groblju govorili su predsjednik vatrogasnog društva dr. Mogut i načelnik Viktor Regović, te položili vijence pred glavnim križem.

U 10 sati sastala su se sva vatrogasna društva i druga naša kulturna

i humana društva, predstavnici općina, pokrovitelj proslave g. Marko Bahovec te izaslanici političkih organizacija ispred Vatrogasnog spremišta, gdje se je svrstala impozantna povorka te pošla predvođena glazbom u franjevačku crkvu svečanoj misi.

Poslije mise postaviše se sva društva pred trgovišnom vijećnicom na Trgu Kralja Tomislava, gdje je sve prisutne pozdravio dr. Mogut, naročito izaslanike HSS prof. Tomašića i Fabijana Lenarda, izaslanika Hrv. Vatrogasne Zajednice prof. Ključku i pokrovitelja proslave Marka Bahovca

Načelnik Regović pozdravio je svečara tj. vatrogasno društvo, te spomenuo rad i požrtvovnost naših vatrogasaca. Zatim su govorili M Bahovec, prof. Ključka, Franjo Horvat, Fabijan Lenard, izaslanik vatrogasnog društva iz Varaždina i Vjekoslav Vrbančić u ime samoborskih društava.

Gđica Štefica Strmoli govorila je vrlo lijepo prigodnu Tonijevu pjesmu: „O 50-godišnjici dobrov. vatrogasnog društva u Samoboru“.

Na svršetku je pozdravio naše svečare i ukupno Vatrogasno u ime Dra Mačka prof. Ljudevit Tomašić.

Iza toga vezani su na barjake vijenci i vrpce na uspomenu ove proslave, a predsjednik župe g. Franjo Regović predao je odlikovanje najstarijem članu Miji Noršiću, koji je od Vatrogasne Zajednice dobio križ za zasluge, kao aktivni član kroz punih 50 godina.

Zatim je odlikovan današnji zaslužni zapovjednik Franjo Strmoli kolajnom za zasluge, a pozdravljeni su i prisutni osnivači društva Milan Lang i Ratko Buzina.

Glazba je otvirala „Lijepa naša“ i time je svečanost bila završena.

U 1 sat bio je svečani banket u gostionici Tkaličić, sa kojega je otpoisan brzopjavni pozdrav dru. Mačku.

Prisutna su bila društva i izaslanstva iz Zagreba, Varaždina, Karlovca, Koprivnice, Jasenovca, Sv. Martina, Sv. Nedjelje, Rude, Bregana, Otok, M. Rakovica, Kerestinac i dr.

Poslije podne razvila se vrlo ugodna Pučka zabava ispred Hrv. doma na Novom Trgu.

Život, borba i umjetnosti . . .

PROTUKOMUNISTIČKA IZLOZBA

(«Samoborac» — 1939. broj 25., 26., 27., 28. i 29.)

sresc

G. sresc odabrao si ne malu zadaću, da što vjernije opiše izložbu u Zagrebu: Juhilarnu izložbu Kluba likovnih umjetnika i Protukomunističku. . . .

U koju svrhu se g. sresc latio toga posla? Olgovor će nam dati sami redci i između-redca njegovog članka.

«Na ulazu (izložbe) nalazi se — piše g. sresc —, ogroman plakat, koji prikazuje komunističkog lava (s odličnom kombinacijom Lenjinovog lica). OVAJ GIGANTSKI LAV SVOJIM ŠAPAMA GIZI I UNIŠTAVA — SIMBOL FASIZMA ODNOSNO TIRANJE I TEROR». G. sresc začudo nije stavio baš nikakove primjedbe kod ovog značajnog plakata! Moralo bi se ipak istaknuti, da je taj lav počinio najkrvoločnije zločine nečuvane tiranije, najnečovječnijeg terora, kad je svojim šapama zgazio i uništio na milijune seljaka, radnika, inteligentata, a još i danas ne prestaje gaziti i uništavati najelementarnija čovječja prava: pravo na život i vlastiti imetak, na slobodu mišljenja i uvjerenja, slobodu narodne neovisnosti! Protivnika ovakova komunizma mora da prvi pogled na taj himbomni plakat napuni odvratnošću — poradi drakog licemjerstva!

«U velikim dvoranama — piše g. sresc — bezbrojni plakati, fotografije, novine, letaci, brošure i sl. — PROPAGANDA U KORIST CRVENIH — KOJA ZADIVLJUJE» — Pisac nije tu jasan! Nije kazao: Sto, zašto i koga zadivljuje ta propaganda? Množina, umjetnička vrijednost, sadržaj tih propagandističkih sredstava? Koga zadivljuje? Pristaše ili protivnike komunizma, g. sresc. . . i još koga? Originalnost domišljatosti ili vještina u primjenjivanju? Olgovor na ta pitanja možemo naći u slijedećim redcima: . . . interesantno bi bilo saznati MISLJENJE ONIH MALIH I VELIKIH SREDNOSKOLACA (to je doista važno za nastavnike!!), KOJI POD VODSTVOM SVOJIH NASTAVNIKA ILI VJEROUCITELJA ZURE U ONE ŠARENE PLAKATE I BEZ VLASTITOG PROSUDIVANJA PRIMAJU TUMACENJA SVOJIH PREDPOSTAVLJENIH, pa mišljenje one građanke, koja . . . često zakima glavom ili od čuda ili zbog neke groze, a često se i prekrsti, kao i onog radnika, koji pravi umjesne i neumjesne primjedbe . . .»

Svaki od posjetilaca promatrao je izložene predmete prema svojoj ideologiji, — što ne? — i prema tome izražavao svoje mišljenje i osjećaje spoljašnjim znakovima. — Čovjek kršćanskih načela morao je osuditi i zgražati se nad davolskom perfidijom bezbožnih propagatora komunizma, koji umiju poslužiti se u svoje svrhe i samom umjetnošću, dok su pristase — i oni otvoreni i oni prtajeni — da

10-godišnjica naše glazbe. -- Posveta „Bandeljera“.

Samoborska glazba postojala je oko 100 godina, a tada se je prije 35 godina na žalost razila. Sa glazbalima — koja su preostala a i nešto novim, — osnovana je fanfara Hrvatskog Sokola, koja je sa mnogo požrtvovnosti nastupala kod javnih priredaba u koliko je mogla.

Raspustom Hrvatskog Sokola god. 1928. prestala je i fanfara i tako je Samobor ostao bez svake glazbe.

Prije 10 godina, opet se je pojavila želja među našim glazbenicima za glazbom, pa su se sastali bivši fanfaraši i nekoji glazbenici nekadanje Samoborske glazbe, i otpočeli sa sakupljanjem glazbenika i glazbala za osnutak nove glazbe. Nisu žalili ni materijalnih a ni moralnih žrtava samo da se opet glazba sastavi. U tom nastojanju išla je novoj glazbi mnogo ususret „Pučka knjižnica i čitaonica“. Glazbenici — naši sugrađani — počeli su sa intenzivnim radom i pokusima. I nova je glazba dobro napredovala naročito kada im je uspjelo nagovoriti sadanjeg kapelnika g. Kolara da preuzme vodstvo naše glazbe, a g. Pavla Nežića kada izabراه pročelnikom glazbe.

Glazba se morala vrlo teško boriti da se nekako održi — od nikuda nijesu imali nikakove materijalne potpore. Iz slabih prihoda što su dobivali za nastupe kod plesova i koncerata naplaćivali su sve potrebe i mršavo

honorirali kapelnika, dok nije ovaj potonji izdatak preuzela trgovišna općina.

S ponosom može se naša glazba osvrnuti na svoj 10 godišnji rad, koji želi sada svečano proslaviti. Nije bilo nikakvih patriotskih, kulturnih, crkvenih i drugih svečanosti — gdje naša glazba nije najpripravnije nastupila — u najviše slučajeva besplatno.

I ta, svima nama draga glazba odlučila je u nedjelju 22. o. m. proslaviti 10 godišnjicu svoga rada i tom zgodom posvetiti svoj novi „BANDELJER“, — koji znači kod glazbe isto što kod drugih društava zastava.

Kao kuma kod posvete „Bandeljera“ fungirat će gđa Anđela Šimec. — Na ovu proslavu pozvat će odbor sva naša domaća društva.

Dan prije posvete na večer priredit će glazba podoknicu svojoj kumi gđi Šimec, a u nedjelju je sastanak svih društava pred trgovišnom vijećnicom u 1/2 11 sati odakle se polazi u župnu crkvu, gdje će biti poslije mise posveta „Bandeljera“ a poslije toga svečani mimohod svih društava na Trgu Kralja Tomislava.

Apeliramo na naše građanstvo, da ovom zgodom podupre rad naše neumorne glazbe materijalno, koja će se tom zgodom obratiti na nj za dobrovoljne priloge u korist glazbe.

vali izražaj svojeg mišljenja sunjesnim i neunesnim primjedbama. Je li možda tko — onako iz prikrajka — promatrao g. „res-a“? — Kakove je on dao znakove svojih impresija?

U svom članku krije ih vrlo pomno! Nu ipak je vrlo susretljiv. Piše naime: „... nastojat ćemo iznijeti naše impresije, a ... stavljati ćemo i naš komentar“ — (dakle bilo ih je više!) — i šbiti što objektivnije.

Kad g. „res“ opisuje plakate, bira — po posebnom ukusu — one, koji imaju bilo KAKVI ODNOS PREMA KRŠĆANSKOJ VJERI. Prvi plakat: „SJEDA POGNUTA STARICA — S MOLITVENIKOM U RUCI — NEMILOSRDNO VUČE MALU DJEVOJČICU ZA KOSE, JER DIJETE ZELI U ŠKOLU, A NE SLUSA STARICU, KOJA GA UPUĆUJE U CRKVU“. — Komentar g. „res-a“ — vrlo je čudan! „Ovome i ne treba naročiti komentar“, piše g. „res“ t. j. „ŠTO JE POTREBNIJE — POLAZITI ŠKOLU ILI CRKVU“, — jer zahvaljujući nauci braće Radića . . . upoznao je već i naš narod vrijednost škole, a jamačno je cenzor uređništva došao — sa također i crkve. Komuniste hoće da tim plakatom prikažu Crkvu kao protivnicu škole i prosvjete. Ona da tobože goni narod samo na pobožnost, a brani im školuu!

Zar g. „res“ nije kao „prosvjetitelj“ osjetio svoju dužnost, da najodlučnije prosvjeduje protiv ove klevete? G. honorarni učitelj, zar ovome — si ne treba naročiti komentar? — Tko je u nas prvi osnivao škole i pučke i sresnje i najviše, ako ne katolička Crkva? Tko je u nas, a tako i drugdje prvi pisao knjige, širio pismenost, prvi se služio štampom, osnivao knjižnice, rukovodio škole sve do nedavne prošlosti? Citajte povijest našega školstva, pa ćete se uvjeriti, kako je onaj plakat lažan i još više zloban! I opet — bez svake potrebe — uznemirujete velike učitelje braću Radiće. Davno, davno prije njih upoznao je naš narod vrijednost škole, a „također“ i crkve — po sebi se razumije!

Škole je narod podizao, kako je onda mogao, tražio ih, ali teške okolnosti nijesu bile sklone otvaranju škola kao danas. Objektivnost, koju ste obećali, ovaj je već sasvim zatajila. Ne znam, gdje bi se našla takova starica, da vuče dijete u crkvu a odvraća od škole. Majka, ako je kršćanska majka, nužno spaja dužnost polaziti crkvu s onom ići u školu . . . izuzev — lude majke!

Komunisti su oni, koji su crkve uopće zatvorili, polazak vjernička zabranili, a školstvo otmemarili i do kraja lajicizirali! Za Hrvate neka je vrst protanacije velikog ugleda braće Radića, kad ih se uvlači kojekamo, kad treba i ne treba, a u svrhu, da se njihovim autoritetom pokrije nečija patkost ili neispravnost mišljenja. Da, i braća Radići našli su prve benefaktore, koji su im omogućili školovanje, upravo u kući one „sijede starice“ — s molitvenikom u ruci — t. j. katoličke Crkve — stare preko 1900. godina, ali uvijek mlade, svježje i nesavladive — kad ih je ono uzeo u svoj stan rođeni samoborac dr. Luka Rumpfer, zagrebački kanonik, a čemu je živi svjedok č. sestra Gertruda Rumpfer u Samoboru, njegova nećakinja.

Prvu novčanu pomoć za izdavanje „Domna“ dao je dru Antun

Radiću zagrebački nadbiskup dr. J. Posilović, a prvi kolporter „Domna“ bili su zagrebački klerici, među koje je rado i često zalazio dr. A. Radić, kako dobro znamo iz svoga iskustva. G. „res“ — se tako zanio kod ovog plakata, da je odmah skočio u drugi ekstrem (a on u ekstremima uživa) te uskliknuo: „Čitatelji neka sami procude, da li se još danas — u doba gigantskih kulturnih pokreta i progressa — može netko zanositi s onom: Blago siromašnima duhom, jer je njihovo kraljevstvo nebesko!“ — Nije li to prostačka blasfemija na istinitost Sv. Evandelja, na Božanstvo Isusa Krista, koji je te riječi izrekao?! Ne znači li to — izravni, javni poziv čitateljima, da se ne zanosе ovim Kristovim naukom, da ga napuste kao neistinit?

Tako piše u novinama jedan mladić, koji nije svršio škole, jedan honorarni nastavnik naše seoske škole, gdje mu se povjeravaju na odgoj djeca pobožnih katol. roditelja! Takovo pisanje gore je od onog plakata — i zato ono: „Ovome ne treba naročiti komentar!“ Ako g. „res“ tumači citirane Kristove riječi u smislu prosvjete, onda ga žalim, jer je doista „siromašan, vrlo siromašan duhom!“

Drugi plakat: „Muž upravo zvjerski tuče svoju ženu, a nad njima lebdí lik Krista sa križem u ruci. G. „res“ popračuje ovu sliku ovako: „Ovaj veoma sauzrđajan plakat odlično prikazuje stanje mnogih porodica, koje uz svu kršćansku nauku nisu mogle izgraditi jednu složnu zajednicu, premda na zidovima njihovih domova nalazimo svetačke slike.“ G. „res“ se dakle slaže sa sadržajem ove zlobne slike?! Nije kriva kršćanska nauka, nijesu krive svetačke slike, što muž tuče ženu a žena izigrava i grize muža, već sad tome krive upravo one bezbožne nauke, koje komunizam širi službeno i pod silu ruševni nemilice same temelje kršćanske vjere i morala. Zato dolazi do sukoba i gorih jada u obiteljima, jer se supruzi ne drže kršćanske nauke! Zato, jer slijede nauku bezbožnog komunizma, koji ruši temelje ne samo naravnog poštenja nego i same ženidbe i obitelji!

Zar je g. „res“ prospavao ove posljednje godine, da ne zna, što se sve zbivalo i zbiva u crvenom raju na Istoku u pogledu vjere, morala, ženine časti, ženidbe, obitelji, i odnosa između roditelja i djece? I tu — „ne treba komentara“, — zar ne? Ali — i ovu drsku podvalu na kršćansku nauku, na lik Krista i svetaca treba opet posipati uspomenom na braću Radiće — jer je to čudovni „Eiza fluid“ — koji začinja sve, liječi i pere sve — i zato odmah slijedi: „Zahvaljujući opet nauci braće Radića uvidio je hrvatski narod (o da bi doista uvidio, tko se s njim ovako nedostojno pogrđava!), da žena nije samo rob u kući, nego da je dapače i suradnik . . . Naš narod toga nije znao — do — ovoga vijeka! Ovo je doista bezobrazna uvreda za čitavi hrvatski narod!“

Plakat 3. b. . . G. „res“ se valjda bojao, da još nije dosta razgalio svoju dušu i otkrio svoj „Credo“, pak opisujući 3. plakat b. dodaje: „Pred ovim plakatom primijetio je jedan svećenik: Da, da ovaj (komentarski) uređnik upućuje mnogima tijelo (hrana za dijete), ali će upropasti dušu. Ubijajući sve ošne stvarove poštuje vjerski grijeh. — UZ OVE RIJEČI NE TREBA OVOM PLAKATU POSEBAN NAŠ KOMENTAR“, i doista! Sam plakat je svakako tenden-

Proračunska sjednica trg. Samobora

(Nastavak)

Trgovišno poglavarstvo namjerava, da u ovoj godini preseli prodavanje životnih namirnica iz Glavnog trga na Novi trg; prodaju drva iz Novog trga na sajmište, a osim toga na sajmištu namjerava izgraditi kućicu za smještaj male stočne vage.

Za sve ove potrebe predviđena je svota od Din 4.000.—

Stavka za nabavu auto-tanka za polijevanje javnih ulica i cesta — snižena je od prošlogodišnjih Din 15.000 na Din 5.000.—

Sadanje stanje zahtijeva, da se poboljša nadzor nad općinskim šumama i pristupi pošumljivanju iskrčenog šumskog zemljišta. Uslijed toga je paušal kot. šumara povišen za Din 1.000.—

Stavka za nabavu lijekova općinskim službenicima i plaćanje doprinosa OUZOR-u snižena je za D.n 4.500.

Uslijed sveopće skupoće povišena je stavka za uzdržavanje siromaha za Din 5.000.

Stavka za nabavu učila obrtno-trgovačkoj školi — snižen a je za Din 2.000.

Stavka za uzdržavanje općinske privrede povišena je za Din 4.100, radi toga, što je povišena najamnina za mosnu vagu; što se mora nabaviti i popraviti gospodarsko

ciozan, ali još je tendenciozniji dodatak g. »res-as«, da je »jedan svećenik (t. j. plemenita duša»res-ova«) primjetio . . . Nevjerojatno je, da bi jedan svećenik mogao staviti onako glupu primjedbu, napose onu, da »ubijajući sitne stvorove počinja veliki grijeh«.

Ovo je zlobno poivaljivanje s nakanom, da se svećenika izvrgu »rcju« a to i nije čudo, kad znamo, kako se uljudnim pokazao isti g. »res« prema svom domaćem župniku u članku: »Tko je g. —é—. I taj će g. surađivati sa svećenikom u odgajanju školake djece?!

Plakat 4. b. »UZ TVORNICU STOJI SNAŽAN RADNIK I PO NOSNO DRŽI JEDNOM RUKOM ČEKIĆ, DOK U DRUGOJ RUCI IMA NOVINE »BEZBOŽNIK«. G. »res« — nema tu ništa drugo da primjeti pa ni na novine »Bezbožnik«, već samo to, da »ruski radnik . . . nalazi vremena . . . posvetiti se naobrazbi samoga sebe« — kao da to radnici u drugim zemljama nemaju već odavna! A kako i čime da sebe naobrazbi? Čitajući novine »Bezbožnik«? Pa da! Druga, slobodna štampa ondje je u opće zabranjena i uništena!

G. »res-as« — dakle ni najmanje ne smeta list »Bezbožnik«! On dapače nastoji da pošto poto pribavi poštovanje crvenima s tobožnje zasluge, da radnik ima vremena baviti se oko vlastite naobrazbe! Što u toj crvenoj zemlji u opće nema blagdana, u koje bi svi svetkovali, već se daje samo pojedincima jedan određen dan odmora, dok svi drugi rade, to g. »res-as« također ništa ne smeta!

Plakat 5. »GLOMAZAN KRIZ VUČE NA SVOJIM LEDIMA RAJA IZGLADNJELOG IZOLEDA, A NA KRAJU KRIZA UPOBNO SJEDI NEKO BICE — SLICNO MJEŠINI — I VOJKAMA UPRAVLJA PODVOZOM«. »Ovom plakatu«, veli g. »res« — »nije nam moguće dati nikakav komentar, jer to treba vidjeti vlastitim očima, da se potpuno razumije«. Nije za sada oportuno! — što ne? g. »res«! Što se kriš i ono, što kriš znači, na ovakav način izvrgava ruglu — to — nije — ništa?!

Da galeriju plakata, koji se g. »res-uc« najviše sviđaju, upotpuni, spominje i plakat 6. »SA CRVENOG TORŃJA — PUCAJU TRI SVEČENKA IZ STROJNE PUSKE BACAJUĆI UZ TO I BOMBE NA NAROD — NASLOV OVOM PLAKATU GLASI: KRSTOM I PUSKOM«. — Po načelima morala crvenih slobodno je lagati i klevetati, ako služi njihovoj svrši. Kad su crveni svećenike hvatali, mučili, ubijali, moglo se dogoditi, da se neki u samoobrani branili, što dopušta i kršćanski zakon.

Ali — svećenici su, jer brane svoj goli život i crkve, vrijedni prezira, a crveni —, koji ih nekrive — bez istrage i suda mučvare i ubijaju, simpatični su junaci? — »Kaj je to takaj va ime božje« — »što je navodno g. »res« i zahijetio sve i nakon one lijepe puke u »Nedjelji«, koju navodi! Otmati imetak, slobodu, život — to je dakako crvenima slobodno u ime »svražje«, jer to čine oni, koji su i Judi izdajniku podigli spomenik, a kad se progonejoni brane, onda je to opaćina, koja se izriče pitanjem: »Kaj je to takaj va ime božje?« Ne navodi se, tko je stavio tu primjedbu, ali dija, lekt je čisto samoborski! —

»TRI MAJKE U NARUČAJU S DJECOM POLAZE U NEIZVJESNOST«. Plakat 8. Komentar ovog plakata pristajao bi naslov:

orude; što je poskupilo dovoz i sječa ogrijevnih drva; i jer se mora urediti poplavom zamuljeni dio livade zvane »Preseka«.

Doprinos Banovini Hrvatskoj kao ošteta za poslove samoupravnog djelokruga, koje obavljaju općinski službenici, u prijedlogu proračuna predviđen je sa 10% od temeljnog izravnog poreza.

Pretplata za »Hrvatsku Enciklopediju« predviđena je sa Din 5.000.—

PRIHODI

Prihodi su uneseni u prijedlog proračuna prema prošlogodišnjem primitku i predviđaju, da bi se u ovoj godini mogli postići.

Prihodi od administrativnih pristojba predviđeni su u prijedlogu proračuna na temelju zaključka odbora od 29. IV. 1940. — zato, što općina kod obavljanja tih poslova ima vidljive i osjetljive izdatke kako za osoblje, tako i za materijal.

Prihodi od općinskog imetka u prijedlogu proračuna predviđeni su prema stvarnom stanju i postignutoj visini.

Pomoć Banovine Hrvatske u iznosu od Din 10.000 za javne radove u proračun je unesena zato, što su u zim-

»Vuk okrivljuje janje, da mu vođu mutie! Sve strahote građanskoga rata u Španiji padaju na crvene, jer su oni zajedno sa framašonima i anarhistima a po naredbi Kominterne pokušali podjarmiti veliki, nadareni katolički španjolski narod onoj crvenoj bezbožnoj »mješini«, da tim plemenitim narodom upravlja kao svojim »podvozom«. I kad se u tom narodu našlo odvažnih rodoljuba, te su ustali protiv te tuđinske crvene »ždaje, da obrane svoju narodnu slobodu, svoju kulturu i vjeru, onda su krivi oni, a ne crveni, onda se po shvaćanju g. »res-as« ne bi smjeli u onim strašnim »danima« Bogu moliti ni misa prikazivati, da bi odoljeli udruženim silama komunističke Internacionalne cijeloga svijeta? . . . Onda se »objektivni« g. »res« — duboko tronut — zgraža nad onima, koji su u tako izazvanom bratoubilačkom ratu stradali na strani crvenih, a nema riječi, kojom bi osudio ona nečovječna zvjeratva, što su ih ti crveni počinili na tisućama španjolskih rodoljuba, katolika, svećenika, obitelji, redovnika i redovnica, što su barbaraki rušili i palili i pljačkali crkve i samostane te uništili neprocjenjive historijske i umjetničke spomenike!!!

I da bude komentar g. »res-as« — još objektivniji, ne može da si drugačije objasni ovu kao ljetni dan jasnu činjenicu, nego da okrivi — nikog drugog nego — samog Isusa Krista pitajući: » . . . Kako da pretumačimo sada riječi Kristove: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe?«! Da, da, sve otvorenije, sve iskrenije ispovijeda g. »res« svoju ideologiju, koja ga je učinila sposobnim, da bude honorarni učitelj djece našeg hrvatskog seljačkog katoličkog naroda! — Sve to dopustio je štampati u »Samoborc« g. urednik — također učitelj i upravitelj osnovne škole!

U koju plemenitu svrhu spominje g. »res« sliku pod 10.? — UKOCENI VOJNIK U NJEMACKOJ UNIFORMI SA KACIGOM —, A POKRIVA GLAVU SMRTI —, DOK MU PELERINU POKORNO PODRŽAVAJU — GENERAL, KAPITALISTA I — SVEČENIK«! »Da li je tu potreban« — izričito pita g. »res«, neki naročiti komentar?« Ako nije bio komentirali, čemu ga onda spominje? Čemu, ako ne u istu svrhu, u koju je plakat izdan, i za kojom ide cijeli njegov članak! I tu je stavljen svećenik zajedno s generalom i kapitalistom u istu službu, kako već običavaju propagatori komunizma!

Ne bavim se politikom, ali ipak držim, da je danas — u poznatom stanju međunarodne politike — napose u pogledu sudbine našega naroda — vrlo neumjesno iznositi ovakove komentare u javnosti! Ne čudim se, što se građanstvo ovih dana sjetilo, kako su se neki od »res-ovih«, inače onda »sprilično« kapitalističkih — ponijeli prema uzornom i zaslužnom svećeniku — domaćem župniku F. Forku . . . !

Sada mi je potpuno jasno, kako g. »res« može pisati u »Samoborc« onako nedostojno o Majci Božjoj kao o nekoj pukoj steni i to »strankinji«.

U stupcu 15. gdje g. »res« govori o propagandi nacionalista, otmah gubi volju i oduševljenje (portrait Franca i t. d.), — jer su to rodoljubi a ne crveni internacionalci, jer su to katolici a ne bezbožni crvenaš, te potpuno »objektivno« piše: »OVA PROPAGANDA NE MOŽE TOLIKO ODUSEVITI . . . , A NIJE NI DOVOLJNO SA-

skim mjesecima sve isplate za javne radove vršene na teret upravne blagajne.

Prihod od dužnog općinskog nameta iz minulih godina predviđen je sa Din 182.351, za koji se predmnjeva, da će biti postignut u toku proračunske godine.

Proračun električne centrale sastavljen je prema postignutim prihodima i učinjenim izdacima u minuloj godini. — Pitanje stručnog poslovanja električne centrale bit će odboru iznešeno sa posebnim konkretnim prijedlogom električnog i upravnog odbora.

Posebno je u proračunu predviđena mogućnost za proširenje električne mreže u Gizniku gornjem i u Gornjem kraju do Hamora.

Proračun općinskoga vodovoda također je znatno izmijenjen prema onom iz minule godine.

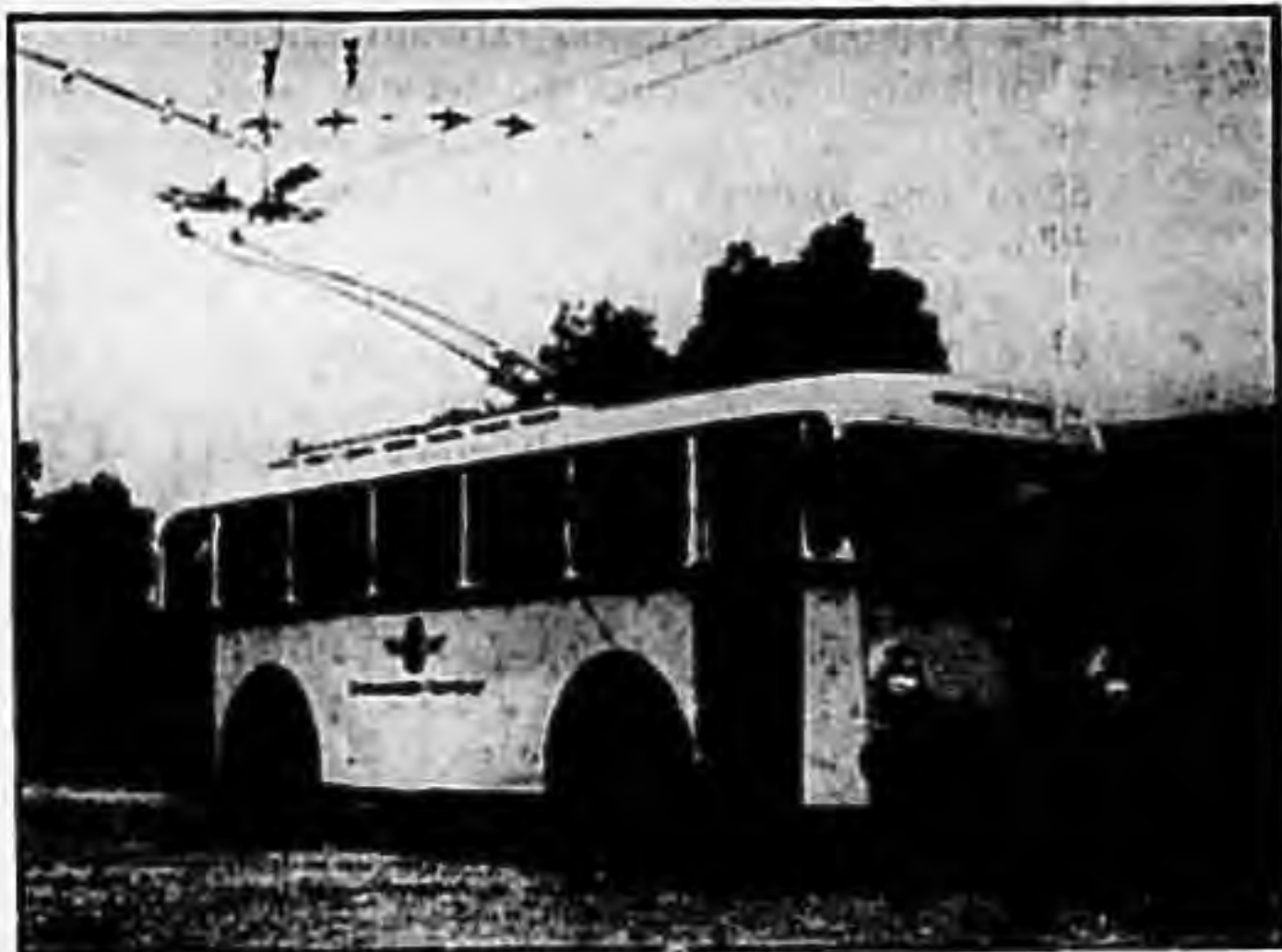
Kako je u Gizničkoj i Mlinskoj ulici proširena vodovodna mreža, za koje je proširenje utrošeno Din 203.725 morala se povisiti proračunska mogućnost.

Potrebe samoborskog općinstva i porast potrošača zahtijevaju, da se u Rudarskoj dragi izgradi nova betonska komora za vodospremu. Za ovu je potrebu u proračunu predviđena svota od Din 80.000.

Posebno je u proračunu predviđena svota za popravak i ispitivanje vodomjera u iznosu od Din 15.000, koja se svota pokriva povišenjem vodovodnih pristojba za 25 para.

Radi sveopće skupoće živežnih namirnica povišena su beriva općinskih službenika za 10 do 20%.

Konac

»OBUS« najmodernije prometno sredstvo u Njemačkoj;

Promjena u vodstvu općinske organizacije HSS

Kako saznajemo predsjednik opć. organizacije HSS u Samoboru g. Marko Bahovec predao je ostavku

DAROVI

Umjesto vijenca na odar svojem poki rođaku Antunu Cizlu darovali su Magda i Nikola Hribar iz Zagreba 200 Din i to Din 100 — jednom starom nemoćnom bračnom paru iz Samobora, a 100 Din jednoj siromašnoj udovici s djecom iz Nedeljskog dola.

Iz Zadruga »Hrvatski Dom«

Nove udjele uplatili su:

Kotar. povjer. S. S. Samobor 6, Mijo Majnarić, Hrastina 3, Štrbenc Viktor 1.

U fond darovala je gđa Štengl-Grabner Štefanija, Rude Din 100 —

DRZAJNA: — »JER« — veli — »ODVISE ISTICE POJEDINCE! — Kad se radi o crvenim pojedincima — fotografijama — na pr.: V. LENJINA, K. MARKSA, N. BUHARINA, L. TROCKOGA (rok.), J. STALJINA (Soso Džugašvili), i drugih, onda one odmah »PREDSTAVLJAJU INTERESANTAN MATERIJAL!« — Što ne? — g. »res«?

Kad g. »res« s užasom govori o fotografijama, koje prikazuju poginule crvene, golovo da od ganuća plače, ljuti se na njemačke vlastodršce, koji su poslali pomoć Francu, volji branitelja narode i čovječanske slobode, te se toliko zaboravlja, da zamjera i petoj zapovijedi Božjoj: »Ne ubijte« — koja na žalost g. »res« — obvezuje ne samo kršćane, kad se brane, nego i crvene, kad nečovječno muče, pale, raspinju, ubijaju domaće sinove, kćeri, djecu, pa i djevice redovnice — Bogu posvećene — kao i svećenike samo zato, što ljube svoju domovinu i svoju vjeru!!!

Za ove krvoloko ne bi smjela postojati peta zapovijed Božja: »Ne ubijte!!!« Veliko je licemjerstvo htjeti opravdati zverstva crvenih u Španiji a svu krivnju baciti na one, koji su bili izlajnički napadnuti u vlastitoj domovini, i pisati: »SVATKO ĆE PRIJE OSUĐITI UBIJANJE ŽENA I DJECE, NEGO LI RUSENJE MAKAR I NAJVELICANSTVENJE ZGRADE« ... na pr. crkve — katedrale. — To možemo da prihvatimo ali samo donekle, nu u ovom konkretnom slučaju — u građanskom ratu u Španiji — nikašto, jer SU CRVENI NE SAMO VANDALSKOM SUROVOŠĆU RUSHLI, PALILI I OSKVUNILI NA STOTINE CRKVI, SAMOSTANA I NAJVRJEDNIJE ZGRADE, NEGO SU I NEMILICE UBIJALI NA TISUĆE ŽENA, DJECE, REDOVNICE, SVEĆENIKE I TO NAKON NAJOKRUTNIJEG MRCVARENJA I OBESČASĆIVANJA, DAPACE POGRDIVALI I SAME OSTATKE POKOJNIH!!!

Galje je tu objektivnost g. »res«? Kad se radi o ubijanju katolika, koji su bili prisiljeni da brane svoj život, imetak i svoju domovinu, onda se nastoji ublažiti krivnju ubojica, a kad u opravdanoj samoobrani katolika palaju i crveni napadači, onda se poziva na onu: »da su i oni slika i prilika božja!« (»Res« uvijek piše »božja« a ne »Božja«, kako traži pravopis!) —

Još bi trebalo osvrnuti se na neke izvode u članku: »Život, borba i umjetnost ...«, ali držim, da je posve dovoljno. Kad sam naročito upozorio g. urednika »Samoborac« na te članke i zatražio, da spriječi takovo pisanje, jer se njime teško vrijeda ne samo vjer-

ska-moralno osvjeđenje našega naroda, nego i naše rodoljublje, a u načelnoj je opreci i sa programom hrvatskog narodnog pokreta i HSS, onda se na završetku članka (br. 28.) pokušalo nešto ublažiti te ispade, ali opet dakako citatima iz djela braće Radića — a ne svojim vlastitim, te »Samoborac« obraniti od prigovora, da je taj »res-ov« prikaz »komunistička propaganda«.

Pokušaj obrane nije uspio: NISTA NIJE OPOZVANO, NISTA ISPRAVLJENO! »Samo lažite, braćo, lažite! Uvijek će nešto od laži ostati« — stari je recept protivnika katoličke vjere. To je lukava metoda, kojom se služe pristalice crvenih, kad im se otkrije »papet«.

Metoda onih subverzivnih elemenata, koji pokušavaju uvući se u redove HSS te obmanuti makar na čas i uglednije borce, da ih ne prepoznaju! Držim, »samo na čas«, — jer su papci »selije« odveć provirili te će se strojkaz raziti!

M. g. »Res«! — Toliko ste željeli, da izide kritika Vaših članaka: »Život, borba, umjetnost ...« kao i nastavka: »Mramor, cement ...«. — Čestitam! Želja se Vaša ispunila. Očekujem, da ćete reći: Hvala ljepa!

Iz Vaših sam članaka razabrao, da još niste dovoljno proučili kulturnu povijest našega naroda — onu prosvjetno-školsku i sociološku. Preporučam Vam, da si pročitate moja djela, koja u kratko ali s dokumentima obrađuju upravo ta područja:

»RAD I RADNICI BEZ KRISTA I S KRISTOM« — po V. Stradneru — Zagreb — 1904.

»NASI SOCIJALDEMOKRATI (crveni) STO SU I STO UČE« — Zagreb — 1907. — (Zanimivi prikaz komunizma na temelju domaćih izvora).

»POGLEDI U KULTURNU POVJEST HRVATSKOG NARODA« — Zagreb — 1923. — (Preporučam poglavlje od str. 28. do 134.).

»PAPE I HRVATSKI NAROD« — Zagreb — 1927. — (Naročito poglavlje od str. 210. do 258. i od str. 350. do 378.).

»HRVATSKA UVJEK KATOLIČKA« — Zagreb — 1930. — (Poglavlje: Hrvati štiju Bl. Dj. Mariju, str. 28.—41. i Hrvati brane vjeru sve do mučeništva, str. 42.—55.).

Kako su te knjižice raspadane, pripravan sam posuditi ih g. »res-ov« — ali uz uvjet, da i on meni posudi svoja djela (»Samoborac« br. 34.). Poslije bi mogli jedan drugomu ustupiti na posudbu i ostale radnje, koje zasijecaju u druga područja. G. —

P. n. Konzorciju „Samoborca“.

Na izvode uvodnog članka u „Samoborcu“ br. 36 o. g. dosta je da potpisani, u koliko se na nj nišani, izjavi slijedeće:

U polemičkim člancima g. „res“-a u „Samoborcu“ i g. „č“-a u „Samoborskom listu“ ne radi se niti o „NAŠIM OMLADINCIMA“, niti o „HRVATSKOM DOMU“ niti o „gospodskoj politici“ niti o „zaslugama tjednika „SAMOBORAC“ — (još je prerano!) niti o „izrabi političke situacije“ (pst! — kako su nekoji dobili namještenja, premještenja, . . . ali — pst!) niti „konjunktura“ (— kako čovjek — postigne — promaknuće —) „u lične koristi“ — — **VEĆ JEDINO O ČLANCIMA** g. „res“-a, u kojima vrijeđa katol. vjeru i moral svoga naroda te navješta „novi društven i gospodarski poredak u smislu „crvenog komunizma“!!!

Nemojmo nasijedati za volju onih koji se — pošto su otkrili svoje nazore i osnove, — hoće sada sakriti iza zavjese „omladinaca“ i „konzorcija“!

Vama, čestiti omladinci, koji ste mnogo radili i patili u političkim borbama hrvatskoga naroda — **ALI PRIJE NO ŠTO SE JAVIO „SAMOBORAC“ I G. „RES“ I G. Urednik,** budi svaka čast i hvala! Vama, poštovni naši omladinci, koji ste oduševljeno prigrlili i preporučivali ideju — smionu — o gradnji „Hrvatskog doma“ —, radili, sabirali prinose gradu, a često i zasukali svoje rukave!! — **ali kad još nije bilo „Samoborca“, niti G. „RES“-a,** — svaki čestit čovjek rado priznaje zasluge!

„Samoborac“, koji se javio tek nakon dovršene najteže borbe, nastojao je „kloniti se svakog ličnog momenta“, ali samo dotle, dok nije trebalo potkapat ugled prokušanim prvoborcima, i dok nije trebalo izazvati — posve lično! („Tko je gospodin -č“? — „Samoborac“ br. 34 o. g.) onoga, koji se usudio podvrti kritici nedostojno pisanje o Majci Božjoj!!

G. „res“-u — na ono — „gigantski“ smjelo — pitanje u citiranom članku: „Nije li zbilja bilo moguće pronaći nekoga intelektualno dovoljno jakog, koji bi se po svojoj savjesti suprotstavio iznesenom prikazu antikomunističke izložbe“?, neka kao odgovor pošle članak u ovom broju „S. L.“ pod naslovom: „Život borba i umjetnost“ . . .!

! Poštena javnost će prosuditi, ne vire li iz onog prikaza ne samo papci, nego glava, lica, mišljenja i srca g. „res“-a, i da li nije „crveno“? Nije građanstvo tako naivno, te bi se dalo zamračiti pamet onim obilnim „garnirungom“ tj. pisanjem o koječem samo ne o bitnom! — i odvratiti svoju pozornost od glavnog predmeta!

U „S. L.“ govori „č“- o pogrdi Majke Božje u „Samoborcu“, o nedostojnom pisanju istog lista o Sv. Evandjelju, o nauci Isusa Krista, o Crkvi, svećenstvu, — sasvim na način „crvenih“! To je predmet! „Hic Rhodus, hic salus“! Nemojte zaboga oponašati onu ženu; — „Kupio sam bundu . . . žena veli Irak“ „Stijao sam repu . . . žena veli mak . . .“! Ako g. „res“ svoje pisanje opravda dokazima ili tekreno objaśni ili uspješno ispriča, veseliti ću se od srca, jer mi je jedino do — istine i pravice! — — —

Auto mobil i „gumenom rukom“

Svaki automobil, ako želi osvojiti simpatije vozača, mora imati „dober ležaj“.

Borgward-automobili, koji se proizvode u velikoj bremenskoj tvornici Carl F. W.

Borward, stiču baš radi tog svog dobrog svojstva iz dana u dan sve veći broj oduševljenih prijatelja. Njihovo će oduševljenje za cijelo još i porasti nad najnovijim kolima, koja su sada opremljena još elastičnijim čeličnim perima za vožnju i po najlošijim cestama. U posljednje se vrijeme naime u toj bremenskoj tvornici umjesto ukočenog zgloba — čvrste veze između visoko smještenog pera i poluosovine — primjenjuje takozvana „gumena ruka.“

Ta „gumena ruka“ pojačava elastičnost metalnog pera i hvata lakše udarce, dok sve jače udarce prenosi na poprečno pero u veoma ublaženom stanju. Pažnje je vrijedno, da se usprkos tome postizava ravnanje poluosovine bez i najmanjeg postranog utjecaja.

Kako je već možda poznato, na svakom Borgward osobnom automobilu prolazi poluosovina kroz treptajni luk, pa je tako sasvim neopterećena. Taj treptajni luk, koji je gumenim zglobovima pričvršćen na okvir, brine se i za ispravni rad stražnjih kotača.

„Gumena ruka“ svakako znači novi veliki uspjeh automobilizma i automobilske industrije u borbi s lošim cestama, koje što dalje predstavljaju sve manje zapreke za moderno opremljene, brze automobile.

Zahvala

Dobrov. Vatrogasno društvo najtoplije zahvaljuje cijeni građanstvu na pažnji koju nam je iskazalo prigodom proslave 50-godišnjice, darovavši nam lijepe zgoditke za luku sreće, te predplate, a društvima za prisustvovanje kod proslave. — Svima najsrdačnija hvala. **Vatrogasno društvo.**

Spas pomoću istraživanja krvi

Kako važno i korisno može da bude istraživanje krvi, najbolje pokazuje slijedeći slučaj, koji se nedavno dogodio u nekom većem njemačkom gradu. Ondje je u isto vrijeme obolio veći broj dojenčadi na nekakvoj teškoj bolesti, koju se teško moglo ustanoviti i liječiti. Dječica su trpjela na smetnjama u probavi i imala su jaku vrućicu. Jedan od dječjih liječnika pokušao je liječenje pomoću dijete, dok je drugi pripisivao krivnju za te pojave obolenja vrućoj klimi, pa je odredio, da se oboljela djeca smjesti u električno hladene spavaonice. Nije pomogla međutim ni jedna ni druga metoda i ta su se djeca još i poslije mnogo tjedana nalazila u jako žalosnom i opasnom stanju. Tek treći prizvani liječnik ustanovio je pravu diagnozu: Malaria! Kako je taj grad dotle važio kao praktično slobodan od malarije, nije nitko prije toga ni naslućivao, da bi se tu moglo raditi o obolenju djece na malariji. Tek pretraga krvi, provedena odmah zatim, ustanovila je u cijelosti ispravnost diagnoze trećeg liječnika. Bez te pretrage krvi svi bi ta djeca vjerojatno podlegla toj zarazi. Na svu sreću moglo se odmah da započne ispravnim liječenjem pomoću atebriana, pa je tako ubrzo uslijedilo i ozdravljenje.

SPORT

U nedjelju 15 ov. mj. u pol 4 sata igra naša domaća momčad HSK „Samobor“ sa odličnom momčadi ŠK „Školjke“, Caprag kraj Siska. — Ulaznica 5 i 3 Din.

Druge nedjelje 22 ov. mj. imati će naša publika priliku gledati derbi susret „Croatia“ sa „Samobor“.

Prosvjed

Katolička društva župe Samobor, zastupana u Župskom Vijeću K-A po svojim delegatima, na svojoj sjednici od 1 rujna o. g. najoštrije osuđuju nedostojno pisanje g. Vlade Presečki — „res“ u mjesnom tjedniku „Samoborac“ broj 25, 26, 27, 28 / 1939 i br. 13 i 34 / 1940 — o katoličkoj vjeri, o Majci Božjoj, o nauci Isusa Krista, o Crkvi i svećenstvu, — te najodređenije u ime svih članova, katoličkih društava i svojih obitelji prosvjedujemo, tražeći od zvanih vlasti, da se u buduće zabrani i spriječi javno vrijeđanje naših vjerskih osjećaja.

U Samoboru, 1 rujna 1940

Društvo hrvatskih katoličkih muževa
Bratovština sv. Vida
Bratovština sv. Filipa i Jakoba
Bratovština sv. Josipa
Bratovština sv. Ivana Krstitelja
Bratovština sv. Jurja (Podvrh)
Bratovština sv. Valentina
Bratovština sv. Helene
Bratovština Presv. Trojstva
Treći red sv. Franje
Bratovština Presv. Srca Isusova
Križarsko sestrinstvo
Marijina Kongregacija gospođa.

† Alojz Rajšp

U nedjelju 8 ov. mj. sahranjen je na ovdašnjem groblju samoborski pekaraki obrtnik Alojz Rajšp, koji je nakon kratkotrajne bolesti upale pluća umro u zagrebačkoj bolnici u naponu svoje snage 36 god. života.

Po naravi skroman, inače veoma marljiv, okretan, solidan i točan obrtnik, znao si je time steći veliki broj prijatelja, a kao takav služio samo na čast sveopće poznatom i priznatom uglednom samoborskom obrtnom stалеžu, te u pokojniku gube člana, čijeg je to ispravno i solidno djelovanje samo takav stалеški položaj najsavjesnije dopunjavao.

Premda rodom štajerski Slovenac, osobito je volio Samobor kao svoj novi dom, veseleći se svakom njegovom ma i najmanjem napretku, a i dobar domorodac, radujući se slobodi i uspostavi historijske banovine Hrvatske.

Slučaj njegove smrti tim je tragičniji, što ostavlja iza sebe udovu sa troje neopakrbljene djece, a slabišna udova morati će napregnuti svu svoju snagu da uzmogne sirotu malu dječicu postaviti na noge dok uzmognu sama si stvarati egzistencu.

Obitelji i iz tih razloga našu iskrenu sačuti!

Vitamini kao zaštitno sredstvo

Kod većine ljudi mora se oko 42 % sviju njihovih tjelesnih mana u kasnijem životu svesti na posljedice od rahitisa, na kojem su trpjeli u godinama svog djetinstva. Tu bolest, koja je tako česta kod djece, moderna medicina evodi na pomanjkanje stanovite, po sam život važne konstruktivne tvari u ljudskom tijelu, naime vitamina D. U novije vrijeme uspjele je međutim farmaceutskoj industriji, koja svoj rad uglavnom zasniva na svestranim istraživanjima i spoznajama svjetski poznatih „Bauer“-ovih laboratorija, proizvoditi vitamin D i sintetičkim putem, pa je na taj način liječnik s takozvanim „Vigantolom“ dobio u ruke savršeno sredstvo za nadopunjavanje manjkajućeg vitamina u ljudskom tijelu, pomoću kojeg on sada može u velikom stupnju jačati tjelesni organizam u njegovoj obrambenoj borbi protiv opasnih bolesti. Valjevo „V-

gantola ne iscrpljuje se međutim samo u toj zadaći, budući da se pomoću njega danas već poduzimaju i preventivne mjere za sprječavanje bolesti uopće, a to je tim važnije, što se njihove pojave u većini slučajeva ne mogu pravovremeno spoznati.

Spomen-spis o 50-godišnjici samoborskoga vatrogasnog društva

Izaći će u najskorije vrijeme Spomen-spis, knjižica u kojoj će biti ocrtan rad vatrogasnog društva u Samoboru kroz minulih 50 godina. Osim društvene povijesti donijet će knjižica i popis svega izvršujućeg članstva te počasnih, utemeljača i podupirajućih članova. U nju će ući i opis netom obavljene proslave 50-godišnjice. Bivši tajnik društva g. dr. Stefek Orešković, koji je napisao vrlo uspješni Spomen-spis o 30-godišnjici društva, napisat će i društvenu povijest kroz prošlih 50 godina. Najveći dio ovoga posla već je obavljen.

Novi Telefunken-Super O 54 GWK,

koji usprkos svojih zaista malih izmjera i svoje upravo zapanjujuće lakoće ipak predstavlja veoma dočijerani 5-cijevni super s 5 krugova. Njegov se prijem odlikuje izvanrednom kakvoćom, naročito u pogledu čiste reprodukcije.

TON-KINO -SAMOBOR- donosi:

Na 21 rujna u pol 9 sati i na 22 rujna u pol 6 i pol 9 sati „PONOĆNI VALCER“. Historija jedne velike i neostvarene ljubavi, koja počinje u Sahari, pa nas preko Berlina vodi u New York! To je film o izgubljenoj sreći, koju je svaki od nas jednom izgubio. Dirljiv motiv „Ponoćnog valcera“ mora duboko i nezaboravno da potrese svakog čovjeka! U najljepšim krajevima zemaljske kugle odigrava se ovo remekdjelo filmske umjetnosti! Film pjesničkih ljepota dramske snage, divne glume, prekrasnih snimkih i nezaboravne muzike! Neosporno najveći blager slavnoga režisera Turtzanskog.

Na 28 rujna u pol 9 sati i na 29 rujna u pol 6 i pol 9 sati „IZDAJICA PRERIJE“. Smione pustolovine lijepe Amazonke i neustrašivog teksaskog četnika u borbi protiv korumpiranih poreznika. U dimu pušćanog praha i divljem kasu izopćenika zakona odvija se romantična ljubav dvoje boraca za pravdu. Uzbudnja, vratolomije na konjima, prekrasna divlja priroda američkog zapada, temperamentne španjolske pjesme i plesovi . . .

Uz svaki film obilan nusprogram.

AEG-Fernholz aparat za svarivanje

Novi AEG-Fernholz aparati za svarivanje predstavljaju pažnje vrijednu novinu na području elektr. tehnike. Sve veća uporaba aluminija za podznanje kabelskih vodova i vodova jake struje ponukala je njemačko elektrotehničko poduzeće AEG da u suradnji s

tvrtkom Fernholz konstruira taj novi aparat za sigurno svarivanje aluminijskih vodova do 300 mm prosjeka. Spojevi, postignuti primjenom novog aparata, odgovaraju u pogledu čvrstoće i sposobnosti najvišim zahtjevima vođenja struje i trajnosti. To svarivanje zauzima naročito važno mjesto među već poznatim postupcima svarivanja, budući da se njegovom primjenom na aluminijskim vodovima mogu u najkraće vrijeme uspostavljati besprikorni spojevi.

Neka naročito konstruirana vrst takvog aparata može se osim za spajanje aluminijskih vodova upotrebljavati još i za autogensko svarivanje kovanog željeza, aluminija, mjedi itd., zatim za tvrdo lotanje, užarivanje i topljenje. Ti novi AEG-Fernholz aparati za svarivanje bili su izloženi na upravo održanom bečkom proljetnom velesajmu, gdje su naišli na veliko zanimanje stručnih krugova.

Broj: 4498/1240

Natječaj!

U izvršenju pravomoćnog i ovršnog zaključka odbora općine slob. i pov. trgov. Samobor od 4. IX. 1940. toč. 109., a na temelju propisa čl. 10 Statuta o ustanovljenju mjesta i uređenju ostalih odnosa — službenika trgovišne općine Samobor — raspisuje se natječaj za popunjenje mjesta zapovjednika redarstvene straže i 4 mjesta redarstvenih stražara.

Za ova mjesta mogu se natjecati osobe, koje ispunjavaju ove uvjete:

- 1.) da su zavičajne u jednoj općini Banovine Hrvatske;
- 2.) da su tjelesno i duševno zdravi;
- 3.) da su dobroga vladanja;
- 4.) da znaju službeni jezik;
- 5.) da su odslužili obvezatni rok u stalnom kadru;
- 6.) da nisu mladi od 24 i stariji od 24 godina;
- 7.) da nisu pod starateljstvom, tečajem ili da nad njima nije produljena oćinska vlast;
- 8.) da nisu osuđivane na gubitak građanskih prava; i
- 9.) da nisu osuđivane na gubitak službe ili mirovine.

Kandidati koji žele ova mjesta dobiti, neka podnesu svoje molbe trg. pogl. najkasnije do 20 rujna 1940.

Beriva zapovjednika straže iznosi Din 1100— mjesečno, dok beriva redarstvenih stražara iznosi Din 850— mjesečno.

Osim toga i zapovjednik i stražari imaju pravo na besplatnu odjeću i obuću, te stan u zajedničkoj spavaoni.

Poglavar. slob. i pov. trgovišta

U Samoboru, 11 rujna 1940.

Načelnik:
V. REGOVIĆ

Bilježnik:
BLAŽINIĆ

S „celofanom“ na putovanje

Mnogom putniku se već često dogodilo da je negdje na putu u brzini ili pak nepažnjom morao spakovati vlažnu spužvu ili krpu za pranje lica u svoj putni kovčez, što mu se naravno gotovo svaki put znalo osvetiti. Tako je vlaga bez obzira i na gumenu torbicu jednostavno probila skroz i prouzročila nepopravljivu štetu. A tu i tamo je napukla i tuba s kakvom kremom za kožu ili pastom za zube i njen se sadržaj izlio na ostale stvari.

Na taj način izložena je ne samo sadržina nego na koncu i sama postava putnog kovčega neugodnim popratnim pojavama ne samo u estetskom nego i u materijalnom pogledu.

Svi oni, koji su već doživjeli tako nešto, a tih ima zaista mnogo, imaju sada u celofanu izvanredno sredstvo, koje savršenom sigurnošću sprječava sve te neugodnosti na putovanju. Smotani arak celofana ne zauzima mnogo mjesta u putnom kovčegu, a ipak štiti i čuva čitavu njegovu sadržinu.

Vlažna spužva ili krpa, vlažno kupaće odijelo ili ručnik, umotani u komadić celofana, ne mogu više ništa naškoditi ostalom sadržaju kovčega ili ručne torbice, budući da prozirni celofan ne propušta ni vodu ni vlagu i savršeno je nepromočiv. Svatko dakle, tko se u mudroj brižljivosti za svoje stvari posluži tim nadasve jeftinim sredstvom, ne ušteduje si samo mnogo manju ili veću štetu, nego i mnogu srdžbu i svako nepotrebno uzrujavanje.

Novi Telefunkenov remek-super D 797

s jednim od novih Telefunkenovih glazbenih ormarića, koji su već prema želji opremljeni s normalnim snimačem tona za obične igle ili pak s trajnom safirnom iglom.

Postolarske kalupe

već rabljene, prodajem. — Šestak Miroslav, Toplička ulica 3.

2 stana

sastojeća se od 2 sobe i kuhinje, te 1 sobe posebno, iznajmljuju se sa namještajem Samostanska ulica broj 35, I kat.

Iznajmljuje se stan

vrlo udoban od 2 sobe sa malim vrtom i nusprostorijama, meblirano ili prazno. — Upitati u upravi „Samoborskog Lista“.

Prodaje se

razno, dobro sačuvano pokretivo. — Upitati u upravi „Samoborskog Lista“.

Foto-aparat Kodak

Compur. zapor Anostigmat 4.5 te knjige Zabavne biblioteke i druge razne knjige i romane prodajem. — Kazimir Presečki, Smidhenova ulica 17.